

Otročje igre

v pésencah.

IX.

Kadar prídejo vojáki.

Bóben bóbna; bám, brbám!
Zdaj vojáki grémo k vám!
Kónj po césti peketá,
Vóz ropôče in drdrá.
Trómba pôje: tarará!
„Mésto vaše smo izbráli,
Da bi tukaj nočeváli:
Mí pešáki
S telečáki;
Konjeníki
In topníki;
Vozatáji
In strážáji;
Zemljjerôvi,
Konjekôvi;
Strélcí mládi
Golobrádi;
Vsí piskáči,
Ropotáči!“
Sprédaj sílni částniki,
Vôjvodé, vlástniki
Kônje gládké jáhajo,
Z gólo sábljo máhajo.
Sáblja v sólnci se leskáče,
Kónjic prha in rezgáče.
Bóben bóbna; bám, brbám!
Dóbríh pôstelj dájte nám!
Trómba pôje: tarará!
Vína, kruha in mesá,
Séna, sláme in zobi
Tréba nam se tudi zdí!
Bóben bóbna; bám, brbám!

Jutri pójdem kam drugám!
Cesar plača tu in tam.

X.

Malo tacih móž.

Kakor ímam jaz možá,
Hvala Bôgu vekomá!
Premetèn je, bistrogľav,
Vsaka stvár mu hôdi prav:
Strélja z motovilom,
Njivo ôrje s šílom,
Trávo grábi z védrom,
Ovco dére s svédrom,
Méh oprti, nese v mlín
Mej pazdérjem strugotín;
A privléce nam domov
Béle móke pét mehóv.
Jaz po zglávnik zdajci tečem,
Péč ukúrim, cvrém in pečem,
Da se blága nablažímo
In soséde pogostímo.
Kadar snémo iz posode,
Pès zagóde, mačka góde:
Mí okroglo zaigrámo,
Od vesélja tlà teptámo.

XI.

Gósli.

(Národná ugánka.)

Oj šilo bodilo
Po svéti hodilo;
Ni pílo ni jélo,
A vender živélo,
Prelépo nam pélo.

M-7.

Tolmáč.

IX. Trómba ali trobénta. — Pešák ali péšec. — Telečák ali torníster, ker ima na sebi „teléčo“ kožo. — Topník ali kanonír. — Vozatáj ali vojášk vozník; ein Mann vom Fuhrwesen. — Stražáj ali strážnik; der Wächter. — Zemljjeròv, kdor zemljo kopuje ali „rúje“; der Pionier, Schanzgräber. — „Konjekòv je vojaški kováč, ker „konje kúje.“ — Částnik ali oficír. — Vlástnik ali oblastník. — Zób, zobi (ženskega spola), žito, katero konj „zôblje,“ posebno oves.

X. Premetèn ali umen; geschickt. — Strugotine ali „óblanje;“ die Hobel-spáne. — Zglávnik, debel pánj, kateri se déne v péč, da bolje gorí.